

Sygn. akt I A Cz 134/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2013 r

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia SA Józef Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółce w K.

przeciwko (...) spółka jawna w P.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku strony pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych

na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 6 grudnia 2012r, sygn. akt IX G Nc 987/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 134/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek strony pozwanej o zwolnienie od opłaty od zarzutów.

W uzasadnieniu Sąd przywołując art. 103 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wskazał, że strona pozwana jest w stanie uiścić kwotę 3.215 zł tytułem opłaty od zarzutów. Sąd zauważył, że ze sprawozdania na koniec 2 kwartału roku 2012 wynika, że strona pozwana osiągnęła przychody w kwocie ponad 3,2 mln zł przy poniesionych kosztach w kwocie 3,5 mln zł. Rachunek zysków i strat na koniec sierpnia 2012 roku wskazuje na przychód w kwocie ponad 4,1 mln złotych przy kosztach działalności w kwocie ponad 4,6 mln złotych. Zeznania podatkowe za rok 2011 wskazują na przychody spółki w kwocie ponad 5,8 mln zł, przy kosztach w wysokości ponad 7 mln zł. Sąd zaznaczył, że kwoty kosztów działalności są wyższe od przychodów, co świadczy o przeznaczaniu niemałych środków finansowych na działalność gospodarczą. W ocenie Sądu wykazana strata nie jest wystarczającą przesłanką do uzyskania zwolnienia od kosztów sądowych. Sąd zwrócił także uwagę, że z bilansu wynika, że aktywa strony pozwanej wyrażają się kwotą ponad 8 mln zł, co oznacza, że prowadzi ona działalność gospodarczą na dużą skalę. Sąd dodał, że pozwana spółka realizowała swoje zobowiązania finansowe wobec innych podmiotów, w tym 32 pracowników, ZUS i operatorów sieci komórkowych. Według Sądu strona pozwana posiada wystarczające środki, które mogą zostać przeznaczone na pokrycie należnych opłat sądowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Okręgowego złożyła strona pozwana wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Strona pozwana podkreśliła, że uiszczenie kwoty w wysokości 3.216 zł przekracza jej aktualne możliwości finansowe. Zaznaczyła, że w toczących się postępowaniach

egzekucyjnych zostały zajęte jej wszystkie konta bankowe. Strona pozwana zaznaczyła, że w pierwszej kolejności jest zobowiązana zapłacić wynagrodzenia pracownicze, podatki i inne ciężary ustawowe.

Sąd Apelacyjny ustalił, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy podzielić argumentację Sądu I instancji, że przedłożone przez stronę pozwaną dokumenty nie dają podstaw do uwzględnienia jej wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Mimo, iż strona pozwana wskazała, że obecnie prowadzone są względem niej postępowania egzekucyjne, które doprowadziły do przekazania komornikowi kwoty 352,214,44 zł, równocześnie jednak nadal prowadzi ona działalność gospodarczą znacznych rozmiarów uzyskując przychód rzędu kilku milionów zł rocznie złotych. Strona pozwana posiada także znaczne aktywa w wysokości 8 mln zł, jak również zatrudnia 32 pracowników. Już te dane wskazują, że strona pozwana posiadała i posiada środki niezbędne do pokrycia kosztów sądowych w niniejszej sprawie, takich jak opłaty od zarzutów w wysokości 3.215 zł.

Fakt, iż koszty działalności gospodarczej strony pozwanej przewyższają jej przychody generując stratę nie podważa możliwości poniesienia przez nią opłaty od zarzutów. Występowanie straty nie świadczy o tym, iż strona pozwana nie dysponuje środkami koniecznymi do pokrycia kosztów sądowych. Strona pozwana wydatkuje bowiem kwoty w wysokości kilku milionów złotych na różne cele związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Przywoływana przez stronę pozwaną konieczność pokrycia innych wydatków wynikających z prowadzenia działalności gospodarczej, takich jak wynikających z zatrudnienia pracowników i uiszczenie innych opłat związanych z prowadzeniem firmy, jak opłacenie rachunków wystawianych przez operatorów sieci komórkowych, nie oznacza, iż potrzeba regulowania opłaty sądowej wynikającej z udziału w postępowaniu sądowym może być zaspokajana dopiero po uiszczeniu tych innych, istotnych dla strony wydatków związanych z prowadzoną działalnością. Należy stanowczo stwierdzić, że jest wręcz przeciwnie. Nie ma bowiem żadnego uzasadnienia, aby opłaty sądowe miały być regulowane w ostatniej kolejności. Wydatki na ten cel nie są mniej istotne, niż pozostałe wydatki powoda, i o ich zaspokojenie strona pozwana powinna zabiegać w pierwszej kolejności czyniąc stosowne oszczędności we własnych wydatkach. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające - mogą zwrócić się o taką pomoc do państwa (por. postanowienie SN z dn. 24.09.1984r., II CZ 104/84, LEX nr 8623). Strona pozwana natomiast w żadnym zakresie nie wykazała, iżby czyniła stosowne oszczędności celem pokrycia wydatków wynikających z udziału w postępowaniu sądowym, mimo, iż nadal uzyskuje kilkumilionowy przychód z prowadzonej działalności gospodarczej.

Wymaga podkreślenia, że prowadząc działalność gospodarczą strona pozwana winna liczyć się z tym, iż będzie musiała ponosić koszty związane z udziałem w postępowaniach sądowych, które stanowią jeden z elementów funkcjonowania podmiotu na rynku i wchodzenia w interakcje gospodarcze z innymi podmiotami.

W świetle powyższego nie sposób uznać, iż konieczność uiszczenia przez stronę pozwaną opłaty od zarzutów w wysokości 3.215 zł stanowić będzie dla niej przeszkodę w obronie praw na drodze sądowej. Dlatego Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie strony pozwanej.